

۸۸

سوسیالیسم امروز

۴ اسفند ۱۳۹۷ - ۲۳ فوریه ۲۰۱۹

www.simroz.org

S_zijji@yahoo.se

سرور: سلام زیجی

گفتگو با محمود صالحی در باره موقعیت کنونی جنبش کارگری و آلترناتیو کارگری-سوسیالیستی

صفحه ۳

گفتگو با سلام زیجی در باره حداقل دستمزد سال ۱۳۹۸ و ضرورت گرفتن حق حداقل دستمزد ۶-۷ میلیون تومان

صفحه ۵

قتل ناموسی یک اقدامی ضد انسانی

صفحه ۴

زنده باد روز جهانی زن!
زنده باد ۸ مارس ضد سرمایه داری!
Long live anti-capitalist March 8!

۱۳۹۷

2019

8 March

حزب سوسیالیست انقلاب ایران
hrsocialist2017@gmail.com
www.simroz.org

- برای برابری زن و مرد، و
رفع تبعیض بر حسب جنسیت
- نه به حجب، فرهنگ و قوانین
ضد زن مذهبی و مردسالانه،
- نه به نظام سرمایه داری!
- نه به جمهوری اسلامی!
زنده باد سوسیالیسم!

بیانیه مشترک
سندیکاها و تشکل‌های
مستقل کارگری
ویازنشستگان،
ضرورت حیاتی
مبارزه متحدانه
برای مزدی معادل
سطح متوسط
هزینه

صفحه ۱۰

اخبار و گزارشات
مهم کارگری و
توده‌ای در هفته‌ای
که گذشت!

صفحه ۹

قتل و خشونت علیه زنان را بشدت محکوم میکنیم!

در روزهای گذشته بار دیگر قتل و کشتار
زنان و دختران بی دفاع تحت نام قتل های
ناموسی خشم و انزجار آفرید.

روز پنجشنبه ۲۱ بهمن ۱۳۹۷ در پارک
کودک سنندج زنی بنام "لیلا حسین
پناهی" بوسیله ضربات چاقو و در مقابل
دیدگان مردم نظاره گر به قتل رسید.
همچنین در روز جمعه ۲۲ بهمن "سوما
صلواتی" در خانه خود در خیابان نبوت
دست به خودکشی زده و بوسیله طناب به
زندگی خود پایان داده است. مطلعین
دلیل خودکشی ایشان را نیز "اختلافات
خانوادگی" عنوان نموده اند. همچنین
روز یکشنبه ۲۸ بهمن ۱۳۹۷ یک دختر
۱۸ ساله دیگر اهل مهاباد با هویت "لیلا
احمدزاده" توسط پدرش به قتل رسیده.
پدر لیدا پس از آنکه از رابطه دختر ۱۸
ساله‌اش با یک پسر جوان مطلع می شود،
دخترش را به قتل میرساند. بنا به گزارش
دیگر روز دوشنبه ۲۹ بهمن سال ۱۳۹۷
یک دختر ۱۶ ساله دیگر با هویت زینب
آزادی اهل بخش زرین آباد (پهله) از
توابع شهرستان دهلران در استان ایلام به
زندگی خود پایان داده است. نامبرده پس
از آنکه با پدرش سر مسائل خانوادگی
مشاجره نموده، اقدام به خودکشی نموده
است.

اعمال خشونت و نابرابری علیه زنان
بخشی از ماهیت نظام ظالمانه حاکم
سرمایه داری و نیاز کنونی آن به بقای
این ستم،

صفحه ۲

کارگران جهان متحد شوید!

قتل و خشونت علیه زنان را بشدت ...

و پیش درآمدی برای نهادینه کردن نابرابری و خشونت و جنایت علیه شهروندان است. این خشونت سازمانیافته در شکل آشکار و پنهان متأسفانه مرزی را نمی شناسد و به عنوان یک پدیده زشت اجتماعی، کل جامعه جهانی را در نوردیده است. شکی نیست که در ایران تحت حاکمیت یک نظام ضد زن و مردسالار، که زنان و دختران در وحشیانه ترین شکل ممکن تحت سرکوب، ترور، تبعیض و اعمال قوانین ارتجاعی مذهبی و الهی قرار دارند، مسئولیت جمهوری اسلامی است، و با سرنوشتی این رژیم، گام نخست رهائی زن نیز برداشته خواهد شد. سیاست های زن ستیزانه رژیم جمهوری اسلامی در راستای حفظ پایه های نظام آپارتاید جنسی، سودآوری سرسام آور نظام حاکم سرمایه داری، پایمال کردن هر روزه حقوق زنان، با تکیه بر قوانین منتج از شرع اسلامی و فرهنگ مردسالارانه حاکم در جامعه، ۴۰ سال است هر روز قربانی میگیرد.

امروز نقش زنان و مردان آزادیخواه و برابری طلب و سوسیالیست در افشای نقش منفی و دروغین جنبشهای مذهبی، ملی گرایانه و اصلاح طلبانه "دفاع از زن"، تعیین کننده تر شده است. آن پرچمها و جنبشهای بورژوائی خود بخشی از تداوم ستم بر زن و زمینه ساز وقوع جنایت علیه زنان هستند. جنبش ما می تواند و باید تبدیل به یک سنگر محکم و بدون تخفیف برای جنبش رهائی زنان شود و به همه این نوع فشارها و جنایتها علیه نیمی از جامعه پایانی دهد. زنان و دختران حق دارند زندگی کنند و عاشق شوند و عاشق بمانند. حق دارند در همه امور اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، اداری و خانوادگی برابر و آزاد زندگی کنند. جنبش ما باید به عنوان یک جنبش طبقاتی- کمونیستی علیه همه جنایتها و خشونت‌هایی که در حق زنان و دختران در جامعه روا داشته میشود مبارزه کند و همه آزادیخواهان و سوسیالیستهای انقلابی را برای چنین امر مهمی به صف خود فرا خواند.

حزب سوسیالیست انقلابی جنایات هولناک صورت گرفته علیه زنان را شدیداً محکوم مینماید و از زنان و مردان آزادیخواه میخواهد علیه این جنایت به میدان بیایند. به جای رضایت دادن به چند اعتراض و طومار، باید در بعد اجتماعی و عملی علیه این پدیده زشت و ضد انسانی به میدان آمد. باید دولت، شوهر، برادر، پدر، و آن سنت و فرهنگ ارتجاعی که به این شکل علیه زنان و دختران جنایت می آفریند از اقدام وحشیانه شان پشیمان کرد!، ضروری است شهر، محله، محل کار و مدارس را به اعتصاب و اعتراض و له کردن ارزشهای ضد انسانی اسلامی و ملی و مردسالارانه علیه زن تبدیل نمود! تا زمانی که چنین مبارزه عملی و جدی علیه این جنایت به میدان نیاید، این فرهنگی داعشی- اسلامی- ملی- مردسالارانه ارتجاعی بدون مانع به جنایت خود ادامه خواهد داد. گرچه امروز قتل‌های ناموسی در کردستان و یا دیگر مناطق "عقب مانده" کشور رو به افزایش است و متأسفانه مردان مرتجعی با پشتوانه قوانین زن ستیز جمهوری اسلامی و فرهنگ پوسیده و عقب مانده دوارن عشایر و فرهنگ ناسیونالیستی ملی گرایانه تحت لوای " غیرت و ناموس" زنها را به کام مرگ میفرستند، اما امر مبارزه با این جنایت وظیفه طبقه کارگر و همه آزادیخواهان مدافع برابری زن و مرد در سراسر کشور است!

زنده باد آزادی و برابری

زنده باد برابری زن و مرد

مرگ بر مرد سالاری و سنت ارتجاعی مذهبی و ملی گرایانه

مرگ بر نظام سرمایه داری زن ستیز جمهوری اسلامی

حزب سوسیالیست انقلابی ایران

Iransocialist2017@gmail.com

سوم اسفند ۱۳۹۷

۲۲ فوریه ۲۰۱۹

نه شاه نه شیخ، نه قومی نه مذهبی، نه ملی اسلامی ها، نه فدرالیست چی ها، نه اسلام مجاهدینی، نه سیستم رعیت پروری پادشاهی، مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد سوسیالیسم! زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری!

ما فقط برای یک پیروزی سوسیالیستی مبارزه میکنیم!

بدون پیروزی سوسیالیسم هیچ اعتراض و "انقلابی" به نفع طبقه کارگر و اکثریت جامعه تمام نخواهد شد!

سلام زیجی

S_zijji@yahoo.se

کارگران، زنان، جوانان، مردم مبارز و تشنه آزادی و برابری!

برای رسیدن به اهداف خود به صف کارگران و سوسیالیستها، و به حزب سوسیالیست انقلابی ایران بپیوندید! این حزب، حزب شما است! حزب سوسیالیست انقلابی را به جامعه معرفی کنید و در حمایت از آن در شکل محافل و دستجات مختلف خود را سازمان بدهید، خود را با رهبری حزب هماهنگ کنید، و بطور منظم با ما در تماس باشید. iransocialist2017@gmail.com

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

گفتگوی نشریه "سوسیالیسم امروز" با رفیق محمود صالحی در باره موقعیت کنونی جنبش کارگری و آلترناتیو کارگری-سوسیالیستی

باید نماینده منافع پرولتاریا باشد. شورا برای کسب قدرت و اقتدار سیاسی خود مبارزه می‌کند و هدف اصلی او انقلاب کارگری است.

سوسیالیسم امروز: مبارزات کارگری در ایران در شکل بسیار گسترده ای در جریان است، اما هنوز شاهد اتحاد و همبستگی طبقاتی و سراسری که نیازمند این جنبش به ویژه در دور خطر کنونی می‌باشد، نیستیم، چرا؟

محمود صالحی: اگر منصفانه به اعتراضات موجود در بستر خیابان نگاه کنیم، خواهیم دید که کارگران هر روز و یا هر ساعت در اعتراض به وضعیت معیشتی و یا پایداری کردن حشمان از سوی کارفرما در بستر خیابان هستند. اعتراضات و اعتصابات در بعضی مناطق به یک ماه نیز رسیده است. ما در گذشته شاهد آن نبودیم که کارگران معترض در خیابان صدای حق خواهی خود را به گوش و اذهان عمومی برسانند. در حقیقت این تاکتیک در چند سال گذشته یک قدم جنبش کارگر را به جلو هول داده. این تاکتیک در مبارزه و علنی کردن اعتراضات و اعتصابات در بستر خیابان به سود جنبش کارگری و تقویت گرایش رادیکال و برابری طلبی در جامعه بوده. امروز دیگر کارگر همان کارگر بیچاره ای نیست که تنها برای کار کردن از او یاد کنند. اگر امروز ما شاهد آن اتحاد و همبستگی طبقه کارگر در عمل نیستیم، از عدم آگاهی نیست. بلکه فشار بیکاری، اخراج، احضار، تهدید، محاکمه، زندان و از همه مهم تر مسایل اقتصادی است. بنابراین کارگر از نظر سیاسی آن آمادگی لازم را دارد که در یک مقطع مشخص بتواند تشکل های خود را تشکیل و در آن منسجم شود.

سوسیالیسم امروز: مدتی است به درستی بحث ایجاد تشکل شورای کارگری در برخی مراکز کارگری راه افتاده است، زمینهای پیشروی و عملی شدن آن با توجه به موانعها و محدودیتهای سر راه جنبش کارگری چگونه می بینید؟

محمود صالحی: بحث ایجاد تشکل شورای مربوط به امروز و یا ابداع زمان ما نیست. بلکه بحث تشکل شورای از روزی که طبقه کارگر عزم خود را جزم کرده تا با مناسبات سرمایه داری مبارزه کند، راه افتاده است. از روزی که طبقه کارگر با نظام سرمایه داری جنگ را شروع کرده، بحث تاسیس شورا های کارگری و کار و فعالیت جمعی را در دستور کار خود قرار داده است. ما در گذشته شاهد به قدرت رسیدن شورا های کارگری بوده ایم. بنابراین اگر امروز بحث تشکیل تشکل شورا مطرح می شود به این معناست که طبقه کارگر از انواع تشکل ها و کمیته های رنگا رنگ ناامید شده اند و این را لمس کرده است که تنها با جمع شدن در یک تشکل نمیشه به استثمار انسان به دست انسان پایان داد.

چرا؟ به حکم اینکه تشکلهای موجود استراتژی به قدرت رسیدن طبقه کارگر را در دستور کار خود ندارد. شورا در حقیقت،

سوسیالیسم امروز: شکل دادن به یک آلترناتیو کارگری و سوسیالیستی متحد و قدرتمند، یک رهبری و هژمونی واحد انقلابی و سوسیالیستی و سراسری، که نیرو و محور اصلی آن نیز نه خارج کشوری که عمدتاً داخل کشوری باشد، بر بستر تحولات پر تلاطم سیاسی در ایران به یک ضرورت مبرم جنبش ما تبدیل شده است. رهبران پیشرو و سوسیالیست کارگری در راس جنبش ما بطور عملی چگونه میتوانند در شرایط کنونی ایران به این نیاز زمانه جنبش طبقه کارگر پاسخ فوری بدهند و عملاً در ایجاد آن گام متحدی بردارند؟ آیا اصولاً شما موافق چنین تلاشی برای ایجاد یک حزب سیاسی بزرگ کارگری، یا به بیان دیگر، شکل دادن به یک، آلترناتیو متحد کارگری و سوسیالیستی و ضد کاپیتالیستی، که برای استقرار یک نظام سوسیالیستی تلاش میکند را در این مقطع عملی و ممکن می دانید؟ اگر نه چرا؟

محمود صالحی: طبقه کارگر و پیشروان آن طبقه در طول تاریخ جهت خلاصی از استثمار به تاسیس انواع تشکلهای از جمله سندیکا، اتحادیه، کمیته و انجمن اقدام کرده اند. اما با توجه به ماهیت این تشکل ها طبقه کارگر نتوانسته به خواست خود که همان پایان دادن به استثمار است، برسد. بنابراین باید دنبال یک ظرف دیگر رفت. من بعنوان یک کارگر از همه تشکلهای کارگری که به نیروی خود کارگران تاسیس میشوند حمایت خواهم کرد. اما من به شخصه با تمام توان از گرایش رادیکال و سوسیالیستی در داخل تشکل های موجود حمایت و آن جناح را تقویت خواهم کرد. هر کارگری که خواستار رسیدن طبقه کارگر به قدرت سیاسی باشد طبیعتاً باید ضد نظام کاپیتالیستی باشد. با براندازی نظام سرمایه داری است که طبقه کارگر می تواند نفسی راحت بکشد. در سالهای گذشته و امروز نیز تعدادی از فعالان کارگری تلاش می کردند که گرایشهای مختلف داخل جنبش کارگری را با هم آشتی دهند و با هم کار مشترک کنند. این تلاش ها در اصل به حکم اینکه جنبش کارگری مخلوطی از گرایشهای مختلف است، مثبت می باشد. اما در اصل همیشه گرایشهای مختلف داخل جنبش کارگری را با چسب دو قلو به هم چسپانند. گرایش رادیکال و سوسیالیستی نمی تواند دست روی دست بگذارد و منتظر یک ناجی باشد. گرایش رادیکال و سوسیالیستی باید آلترناتیو خود را رسماً اعلام و طبقه کارگر را حول آن سازماندهی کند. هر چند نظام سرمایه داری در این مورد احساس خطر کرده است و بر همین اساس ما در مراکز های امنیتی مکرراً در این رابطه بازجوی شده ایم

← ادامه

نه به تحریم اقتصادی، نه به امریکا، نه به جمهوری اسلامی،!

قتل ناموسی یک اقدامی ضد انسانی

جلال‌ش

جنایت قتل ناموسی در حکومت اسلامی جرم نیست. حکومت اسلامی خود منشا و زمینه ساز چنین جنایتی در جامعه است. به

رغم آنکه قتل ناموسی نقض آشکار حقوق بشر و یک عمل مجرمانه است اما در جامعه ایران همه روزه قربانی می‌گیرد و رو به افزایش است. در جوامع سنتی و تحت حاکمیت یک نظام که تا و پود آن بر جدا سازی جنسیتی و تبعیض و نابرابری علیه زن بنیاد نهاده شده است، زن وابسته به مرد و زیر دست آن است. این وابستگی در روند اجتماعی منجر به نوعی بردگی شده است. به طوری که وجود وزندگی او در اختیار مرد است، و مرد در ارتباط با سرنوشت زن حق تصمیم گیری دارد. عرف جامعه عشیره ای و سنتی این را نوعی شجاعت و غیرت و عدول از آن را نوعی بی لیاقتی و بی غیرتی می‌پندارد. آمارهای رسمی نشان دهنده افزایش قابل ملاحظه این نوع جنایت در سال‌های اخیر است، زمینه‌های ساختاری مهمی نظیر خلائای قانونی، ذهنیت‌ها و سنت‌های ناصحیح اجتماعی و غیره، زمینه ساز تداوم این معضل می‌باشد.

به عقیده کارشناسان دادگستری چندین عامل در قتل‌های ناموسی مشاهده می‌شود. اولین عامل جغرافیایی، معمولاً در استان‌های مرزی یا در نواحی که مسکن اقلیت‌های به قول آنها "قومی زبانی و دینی" ایران هستند، روی می‌دهد. دومین عامل، فرهنگ مردسالار جامعه، و عامل مذهب دو علت مهم دیگر در بروز قتل‌های ناموسی می‌باشد. سومین عامل حقوقی (قوانین و قفقه) یکی از مهمترین علل وقوع قتل‌های ناموسی بویژه افزایش چشمگیر آن که در چهل سال گذشته ذکر شده است، استقرار قانون اسلامی است که قاتلان را در حاشیه امن حق دفاع از ناموس قرار می‌دهد. چهارمین عامل اقتصادی یا فقر و تبعیض در توزیع منابع مالی در این نواحی و عدم دسترسی افراد این جوامع به اشتغال و درآمد سبب شده است که اکثر ساکنان این مناطق به دلیل فقر از امکانات فرهنگی و آموزشی لازم دور بمانند. پنجمین عامل فقدان اطلاع رسانی دورافتادگی این مناطق از مرکز سبب دور ماندن ساکنان آنها از جهان امروز و بسته ماندن درهای آنها بر جریان‌های اطلاعاتی راهکارهای علیه قتل‌های ناموسی، اتخاذ سیاست جنایی قاطع و روشن، رفع تعارضات بین قوانین جزایی ایران و اسناد بین‌المللی مدافع حقوق انسان، راه اندازی برنامه‌های آگاهی دهی و تحقیق درست در این عرصه می‌تواند راه کارهای روشن جهت مبارزه با این معضل باشد.

چهارمین عامل اقتصادی یا فقر و تبعیض در توزیع منابع مالی در این نواحی و عدم دسترسی افراد این جوامع به اشتغال و درآمد سبب شده است که اکثر ساکنان این مناطق به دلیل فقر از امکانات فرهنگی و آموزشی لازم دور بمانند. پنجمین عامل فقدان اطلاع رسانی دورافتادگی این مناطق از مرکز سبب دور ماندن ساکنان آنها از

ادامه صفحه ۸

گفتگوی نشریه سوسیالیسم امروز با محمود صالحی...

نظام حاکم برای اینکه گرایش رادیکال و سوسیالیستی داخل جنبش کارگری را به حاشیه براند از هر ترفندی استفاده می‌کند تا آن گرایش را در نطفه خفه کند.

ما در واقع شاهد دستگیری و زندانی کردن کسانی هستیم که به شکلی خود را با برابری طلبی تداعی می‌کنند. نظام سرمایه داری و حامیان سرکوبگر آن از هر ابزاری برای سرکوب فعالان سوسیالیستی استفاده می‌کند. اگر ما به اتحادیه‌ها و تشکل‌های موجود در سراسر جهان نگاهی کوتاه داشته باشیم خواهیم دید که تعداد زیاد از کارگران در آن تشکل‌ها و اتحادیه‌ها متشکل و عضو هستند. اما در حقیقت این اتحادیه‌ها و تشکل‌های کارگری تحت تاثیر سوسیال دمکراسی نه تنها از تکامل آگاهی اتحادیه‌ای به آگاهی سوسیالیستی ممانعت بعمل آورده اند،

بلکه تا مغز استخوان به دامن رفرمیسم بورژوازی در غلطیدند. کارگران برای روی آوری به راه کارهای انقلابی و سوسیالیستی باید از اتحادیه‌ها عبور کنند. بنابراین کارگران در این زمان معین و مشخص در کشور ما، قبل از وارد شدن به دوران تلاطم‌های سیاسی و انقلابی، باید در تدارک تهیه ملزومات ایجاد تشکل و حزب سیاسی خود باشند تا بتوانند مهر خود را به تحولات انقلابی آینده بکوبند. ما شاهد هستیم که در گذشته طبقه کارگر ایران به دلیل اینکه نتوانسته بود در دوران قبل از انقلاب ۵۷ تشکل و حزب خود را تاسیس کند. نتوانست مهر خود را به آن انقلاب بزند. از این رو نتیجه اش دوباره به نفع سرمایه داران و دشمنان طبقه کارگر تمام گردید. اینبار نباید چنین اتفاقی تکرار گردد، و این مهم در گروه تامین فوری آن ملزومات و اتحاد و صف مستقل بیش از پیش صفوف طبقاتی جنبش ما است.

سوسیالیسم امروز: در آخر اگر پیام و یا حرف دیگری دارید بفرمایید؟

محمود صالحی: ممنون از اینکه این وقت را در اختیار من قرار دادید. **سوسیالیسم امروز: با تشکر!**

فراخوان روز جهانی زن

حزب سوسیالیست انقلابی ایران، طبقه کارگر ایران، جنبش آزادی زن، همه زنان و مردان آزاده و مبارزین راه آزادی و برابری را به پیوستن به تلاش مشترک حول مطالبات آزادیخواهانه زیر فرا میخواند:

- ۱- برابری کامل و بدون قید و شرط زن و مرد در حقوق مدنی و فردی و لغو فوری کلیه قوانین و مقرراتی که ناقض این اصل است. آزادی بدون قید و شرط فعالیت سیاسی، تحزب، تشکل، تجمع، اعتراض و اعتصاب برای هر فرد و هر نهاد و تشکل مدافع برابری زن و مرد. و ممنوع شدن هر شکلی از ایجاد محدودیت، فشار و تعقیب فعالین این عرصه.

- ۲- برابری کامل زن و مرد در کلیه سطوح اقتصادی، اجتماعی، حقوقی، خانوادگی و سیاسی. پایان دادن به امتیازات مرد بعنوان "سرپرست خانواده" و برقراری حقوق و وظایف برابر برای زن و مرد در رابطه با سرپرستی و تربیت فرزندان.

- ۳- برابری کامل زن و مرد در قلمرو اقتصادی، اشتغال، قوانین کار و بیمه بیکاری و بیمه‌های اجتماعی بدون هیچ نوع تبعیضی، مزد برابر درازای کار مشابه برای زنان و مردان، ۱۶ هفته مرخصی دوران بارداری و زایمان و یکسال مرخصی برای نگهداری نوزاد که باید با توافق طرفین توسط زن و شوهر هر دو مورد استفاده قرار بگیرد.

- ۴- لغو کلیه قوانین عقب مانده فرهنگی، ناموسی که نافی استقلال و اراده مستقل زن و شخصیت او بعنوان یک شهروند متساوی الحقوق در جامعه است، لغو هر نوع محدودیت سفر و نقل مکان زنان، اعم از مجرد و متأهل، لغو جنایت ازدواج اسلامی کودکان زیر ۱۸ سال، لغو فوری کلیه قوانین و مقرراتی که آزادی زنان در انتخاب لباس و پوشش، انتخاب شغل و معاشرت، و در ازدواج و طلاق مقید و محدود میکند. ممنوعیت هر نوع جداسازی زنان و مردان در موسسات، آموزش و پرورش، اجتماعات، معابر و وسائل نقلیه عمومی. ممنوعیت هر نوع دخالتی در روابط شخصی، عاطفی و جنسی زنان از جانب دولت، مقامات، جامعه و خانواده.

- ۵- اعلام روز جهانی زن (۸ مارس/ ۱۷ اسفند) به عنوان روز تعطیل رسمی در کشور و حق برخورداری از آزادی هر شکلی از تجمع، اعتصاب، اعتراض، جشن و گردهمایی به این مناسبت.

- ۶- آزادی فوری کلیه فعالین عرصه زنان و مدافع برابری زن و مرد در زندان حزب سوسیالیست انقلابی ایران ضمن تبریک روز ۸ مارس، روز همبستگی جهانی زنان و مردان آزاده به کارگران، زنان و صف آزادیخواهان، همه زنان و مردان آزادیخواه و سوسیالیست، کارگران و جوانان پیشرو، و کلیه کسانی که خواهان پایان دادن به تبعیض علیه زنان، تداوم نابرابری بین زن و مرد، و ستم بر مبنای جنسیتی هستند به صفوف خود فرامیخواند.

زنده باد برابری زن و مرد!

مرگ بر جمهوری اسلامی!

نابود باد نظام سرمایه داری!

زند باد سوسیالیسم!

حزب سوسیالیست انقلابی ایران

iransocialist2017@gmail.com

www.simroz.org

آزادی، برابری، رفاه، امنیت!

گفتگو با سلام زیجی در باره حداقل دستمزد سال ۱۳۹۸ و ضرورت گرفتن حق حداقل دستمزد ۶-۷ میلیون تومان

دامنه ستم و بی حقوقی

سوسیالیسم امروز: همچنانکه مطلع هستید اکنون فصل تعیین حداقل دستمزد طبقه کارگر ایران برای سال ۱۳۹۸ می‌باشد، سیاست حزب سوسیالیست انقلابی در باره این موضوع چیست؟

ایجاد ستم و بی حقوقی که به‌کارگر در ایرانی تحمیل می‌شود در مقایسه با اکثریت کشورهای دیگر سرمایه‌داری هم کم‌نظیر است. ما در ایران، و از زمان شاه ضد کارگری تا امروز و در دوره جمهوری اسلامی ضد کارگری تر از سیستم شاه، با چنین جنایت سازمانیافته، از جمله تحمیل بی حقوقی کامل اقتصادی در حق به‌کارگر در ایران روبرو هستیم. از اینرو حتی مبحث "حداقل دستمزد"، که یک امر اولیه "تنظیم" مناسبات بین کارگر و سرمایه دار و چگونگی فروش نیروی کار محسوب می‌شود بر بستر یک سیستم "روتین" حاکم نظام سرمایه‌داری در ایران تعیین تکلیف نمی‌گردد. هیچ حق تشکل و آزادی و اعتراض و غیره‌ای در بیرون از حیطه تعریف شده دولت اسلامی و ارگانه‌های بورژوازی و مواجب بگیر آن قابل قبول نیست برای این سیستم. دقیقاً به همین دلیل بحث اصلاحات "اقتصادی" هم در این نظام برای طبقه‌کارگر بی پایه و پوچ است. به این معنی ما با یک مناسبات کاملاً قرون وسطی روبرو هستیم. مبحث مبارزه اقتصادی یا حداقل دستمزد کارگران در ایران فقط یک بحث عادی نیست، یک جنایت سازمان یافته‌عظیم و کشتار قانونی و به گرسنگی کشاندن رسمی یک طبقه ده‌ها میلیونی در کشور است که در مقابل ما قرار دارد. هر روز شاهد مرگ ده‌ها نفر در محل کار بودن، و هر روز ده‌ها خودکشی و دیدن گسترش اعتیاد، اخراج و شاهد کودکان کار و خیابانی بودن و دیدن درد آور سیر کردن شکم گرسن‌در زباله‌های کنار خیابان به یک امر "روتین" در این کشور بزرگ سرمایه داری "اختلاسگر" هر روزه میلیاردری خدا پرستان و زدهای فاسد دولت بورژوا- اسلامی مواجه هستیم.

راه حل نهایی و کنونی جنبش ما

از اینرو ضمن اینکه راه رهایی قطعی طبقه‌کارگر و جامعه بشری را در لغو کار مزدی و لغو مالکیت خصوصی میدانیم و ضمن اینکه معتقد هستیم باید دولت آن طبقه، در اینجا سرنگونی کلیت نظام جمهوری اسلامی را باید هدف محوری جنبش خود قرار بدهیم، و همواره چنین بوده است، اما همزمان معتقد هستیم مبارزه اقتصادی طبقه کارگر و مبحث دستمزد و افزایش مستمر آن، با وجود همه مشکلات و سختی‌های سر راه، به عنوان یک رکن مهم مبارزه ما برای تحمیل "رفرم" بر دولت و طبقه حاکمه را بخش جدا ناپذیری از کل هدف خود برای پایان دادن به‌حاکمیت سرمایه‌داری و نظام ضد انسانی کار مزدی می‌دانیم. از این جهت حزب ما در قدم به قدم این مبارزه بطور جدی حضور دارد و آنرا یک مبارزه مهم و جدی برای کل طبقه قلمداد مینماید. کارگر به هر اندازه‌ای از امکانات اقتصادی بهتری برخوردار باشد، دستمزد مناسبتری به دولت و کارفرما تحمیل نماید، بتواند حق خود را بیشتر از حلقوم آن جانان بیرون بکشد، به همان اندازه ضمن جنبه انسانی قضیه که باید زندگی کند و شکم خود و فرزندانش تامین شده باشد، همزمان امکان بهتری برای سازماندهی اعتراض متحد کننده تر، اعتصابات پر دامنه تر و تغییر تناسب قوای بیشتر به نفع خود برخوردار خواهد شد. واقعیتی که همواره دولت و کارفرمایان ز الوصف بر آن واقف هستند و یکی از دلیلهای تحمیل فقر و گرسنگی سازمانیافته‌ها ما کارگران دقیقاً به هدف پیشگیری از به میدان آمدن همین پتانسیل و ظرفیتهای کارگری علیه خود است.

ادامه

سلام زیجی: سیاست ما تحت عنوان "بیانیه حزب سوسیالیست انقلابی ایران در باره حداقل دستمزد سال ۹۸ (حداقل دستمزد کم‌تراز "خط فقر ۶ میلیون تومان" جنایت است! "، در تاریخ ۶ بهمن ۱۳۹۷) ۲۶ ژانویه ۲۰۱۹) به اطلاع عموم رسیده است و فکر می‌کنم یک سیاست روشن کارگری-سوسیالیستی در این زمینه اتخاذ کرده ایم، و توصیه می‌کنم حول این سیاستها صف متحد طبقاتی جنبشمان به تحرک در بیاید. در اینجا به چند موضوع مهم و مرتبط در این زمینه اشاره خواهم کرد، امیدوارم مورد توجه کارگران و فعالین قرار بگیرد.

نیروی کار ارزان و سرکوب شدید طبقه کارگر

واقعیت امر این است که طبقه ما با شرایط بسیار سخت کار، معیشت، دستمزد و زندگی زیر خط فقر دست و پنجه نرم می‌کند. آنهم در کشوری که یکی از ثروتمندترین دولتهای بورژوازی منطقه و جهان، و با برخورداری از ثروت و سامان بسیار زیاد نفت و گاز و معادن و غیره میباشد. چهره زشت چنین نظام سرمایه‌داری از همینجا عیان میگردد که هرچه ثروت و سامان بیشتر میگردد به همان اندازه خالقین همان ثروت و سامانها بیشتر به فقر و تنگدستی و یک زندگی غیر انسانی محکوم میگردند. ثروت و منابعی که در جامعه وجود دارد اولاً محصول کارشهروندان زحمتکش و کارگرانی است که با فروش نیروی کار شبانه‌روزی خود آنرا برای جامعه به ارمغان می‌آورند و خود فقط برای زنده ماندن از آن سهم ناچیزی را دریافت خواهند کرد. بخش ۹۹ درصدی این ثروت عظیم در اختیار یک اقلیت فاسد و استثمارگر به اسم سرمایه دار و دولت آن طبقه قرار میگردد، و با زور آنرا تصاحب میکنند. اما برای بقای چنین نظام ضد انسانی تزیین شده به حربه‌های کثیف و دروغینی مانند "خاک، میهن، ملت، دمکراسی، حقوق بشر، سرود و پرچم ملی، و مسجد و کلیسا"، بخشی از همین ثروت "باد آورده" را هزینه اوباش دوروبر آن تشریفات بورژوازی و همچنین هزینه نیروی مسلح و سرکوب و زندان و زندانبانها میکنند تا طبقه‌ای که این واقعیت را خلق کرده است نسل اندر نسل ناچار گردد همین شیوه از مناسبات استثمارگرانه نابرابر را ادامه دهند. بدون چنین حربه و ابزارهای سرکوب، یک روز هم این سیستم قادر به ادامه حیات ننگین خود نخواهد بود. موضوع سرکوب مستمر کارگران و رهبران آن نیز به یک واقعیت شناخته شده جامعه ایران و جهان تبدیل شده است و در راستای تامین کار هر چه ارزانتر و ساکت کردن طبقه کارگر برای سرمایه‌داران ایرانی و خارجی صورت می‌گیرد. سیاست ضد کارگری که، با وجود تحمل و تقبل هزینه‌های بسیار زیادی، اما با جایگاه پیشرو و تعیین کننده طبقه کارگر علیه نظام سرمایه‌داری و استبداد دینی همساز و همسو نبوده و هرگز قادر به ساکت و سرکوب کردن این "خطر" واقعی نخواهند شد.

بر قرار باد جمهوری سوسیالیستی!

گفتگو با سلام زیجی در باره حداقل ...

خط فقر، حربه های بورژوازی و حداقل دستمزد ۶-۷ میلیون تومان

جنایت پدیده دستمزد معوقه

شما در ایران حتی با جنایت دستمزد معوقه در ابعاد بسیار گسترده روبرو هستید، کارگر کارش را با همان دستمزد بردگی که دولت و شورای عالی کارش تعیین و تحمیل کرده، انجام داده است. اما آنرا نیز ماها پرداخت نمی کنند. و بجای مجرمین و نزدها، یعنی دولت و کارفرما، باز هم این کارگر معترض و مطالبه جو است که سرکوب و به زندان انداخته میشود. اما برای مثال همین پدیده را جلوایاش حاکمیت بگذارید، آیا خامنه‌ای، روحانی، تک تک نمایندگان مفت خودر مجلس، سپاه، ارتشی، ادارجات دولتی، مجمع تشخیص مصلحت و امام جمعه‌ها و آخوندهای گردن گلفت مفت خور حاضر هستند حتی در راه

"خداپشان" ۴-۵ ماه حقوق دریافت نکنند؟ حاضر هستند بروند از زباله‌های کنار خیابان شکم گندیده و مفت خورشان را سیر کنند؟ تازه پولی هم که میگیرند، بدون زحمت کشیدن و کار کردن گیرشان می آید، که آنهم حاصل رنج و کار کارگران است. کارگر نیستند که باید شب و روز جان بکند و تولید کند تا یک درصد آنرا به جیب خود و خانواده اش باز گرداند. و حالا همین یک درصد را نیز پرداخت نمیکنند! عادی تلقی کردن چنین رفتاری با حق و زندگی کارگر و فرزندانشان نه فقط یک رفتار به شدت بیمار گونه و جنایتکارانه از جانب دولت حاکم میباشد که حتی تحمل آن و عادی نگاه کردن به چنین جنایتی از جانب هر جامعه‌ی نیز مایه شرم بشریت است.

"جرم کمونیستی"

جالب است کسی که به این مسائل اعتراض دارد گویا "مجرم" است، چون "کمونیستی" است. اگر بیان این حقایق و مبارزه برای

"حداقل" دستمزد است، یعنی دستمزد پایه ماهانه کارگر، حداقل استانداردی که در هیچ جایی از کشور هیچ کارگری نباید از آن کمتر دستمزد بگیرد. اما حداکثر دستمزد نیست! مثلا برای شب کار، معادن، ساختمانی، و دیگر مراکزی که بنا به تشخیص نمایندگان کارگری کارهای سخت و خطرناک قلمداد میشوند، روشن است که باید دستمزد به مراتب بیشتری در نظر گرفت. در عین حال ما فکر میکنیم باید طبقه ما بر این حق هم تاکید ورزد که هر گاه اخراج و بیکار شد باید دولت ۸۰ درصد حداقل دستمزد را تا پیدا کردن کار مجدد به عنوان بیمه بیکاری برای همه افراد بیکار پرداخت نماید.

پدیده دستمزد و اتحاد طبقه کارگر

در ضمن باید تاکید کنم که این پدیده، مسئله دستمزد کارگر، بر عکس خیلی از مسائل دیگر، حتی در درون جنبش کارگری، یک پدیده متحد کننده و فراگیر و منفعت واحد کل طبقه را در بر میگیرد. بلاواسطه کاری به گرایشات درون طبقه و افکارها و عقایدی فردی به این

کوتاه کردن دست زدها و دولتیها و سرمایه‌داران و انگلهای جامعه از سر زندگی اکثریت شهروندان جرم و کمونیستی است باید با افتخار این جرم "بزرگ" را با جان و دل خرید! جامعه‌ای که این "جرم" ها را مرتکب نشود، از انسانیت دور مانده است! بله این تنها سوسیالیستها و کارگران کمونیست هستند که حقیقت را میگویند و از حق و برابری انسانها دفاع میکنند، و رفاه، امنیت و برابری را حق اولیه تک تک کارگران و هرانسان شرافتمندی میدانند. ما حق داریم به کسی دستمزدمان را ندهد معترض باشیم، ما حق داریم متشکل شویم و برای انسانی اقتصادی برخوردار باشیم، ما حق داریم متشکل شویم و برای این امر متحدانه مبارزه کنیم، آن دولت و کسی که این حق را نمی پذیرد و به جنایت و خشونت علیه ما روی می آورد باید زندان برود و مجازات شود و مجرم تلقی گردد! کمونیست بودن فقط برای جنایتکاران و سرمایه داران و زردان تاریخ منفی تلقی میگردد و جرم محسوب میگردد، چرا که کمونیزم و کارگر این دنیای کثیف ظالمانه، دروغین، ریاکارانه و فاسد آنها را در شان انسان متمدن امروزی نمی داند!

← ادامه

ایجاد تشکلهای کارگری مستقل از دولت یک ضرورت مبرم کارگران!

گفتگو با سلام زیجی در باره حداقل ...

بدون نیاز به تشریفات های ضد کاری مانند شورای عالی کار و بحث کمیته دستمزد و مباحث فریب کارانه تورم و غیره، تصمیم یکطرفه خود را گرفته است. این در حالی است که حتی برای بخشهای سرکوبگر و خرافاتی و تبلیغاتی حاکمیت حتی در بودجه بندی سالانه شان تا دویست درصد هم افزایش در نظر گرفتند و تصویب هم کرده اند. اما از نظر ما این یک جنایت بزرگ دیگر است و با اعلام از پیش "افزایش ۲۰ درصدی" عملاً به معنی تعیین حداقل دستمزد در حد یک میلیون و نیم خواهد بود. یعنی چهار میلیون و نیم کمتر از زیر خط فقر اعلام شده خود دولتی ها! همزمان ترفند دیگری پیش کشیده اند تحت عنوان جدا کردن دستمزد بر حسب استانی. یعنی کارگران هر استان و منطقه ای بطور جداگانه دستمزدشان تعیین گردد. این اقدام نیز شدیداً ضد کارگری و در ادامه بی اختیار کردن طبقه کارگر در بعد سراسری در قبال یک پدیده سراسری کارگران در کل کشور میباشد. یعنی ایجاد تفاوت و رقابت بین کارگران، و دادن این تصویر دروغین که گویا سطح زندگی مزدگیران و کارگران در استانهای مختلف بسیار متفاوت میباشد. در حالی که اصلاً چنین نیست. تازه علاوه بر آن خودشان میگویند حداقل دستمزد شامل کارگران تحت پوشش "قانون کار" شان میشود، یعنی محروم شدن قریب به ۵۰ درصد طبقه کارگر ایران از این حداقل دستمزد بردگی هم. دروغگو بودن این حربه ضد کارگری این آقایان وقتی بیشتر معلوم میگردد که میبینیم همین سطح زندگی متفاوت را مثلاً برای دم و دستگاه و ارگانها و نهادهای مفتخور جمهوری اسلامی و تعیین "حقوق" هایشان شامل نمی گردد! اما وقتی به کارگر میرسد انواع و اقسام شگرد پیدا میشود تا دستمزد بردگی و ناچیز موجود را هم قطعه قطعه کنند و مانع اقدام مشترک و متحد کل طبقه در قبال چنین پدیده واحد و مشترکی شوند. پاسخ ما به این تفاوتها روشن است: هر جایی هزینه کارگران و خانوادههای کارگری از یک استان نسبت به استان و یا شهر دیگری بیشتر بود، هر جایی که شرایط کار کارگر سختتر بود، از کانال تشخیص و تصمیم نمایندگان منتخب کارگران، دستمزد آنها را علاوه بر پرداخت دستمزد پایه، حداقل دستمزد سراسری، باید مزد بیشتر و چند برابری به آن بخش از طبقه کارگر پرداخت نمود.

"تحریم اقتصادی"، امریکا، پول نداریم!

در این دوره نیز ترفند "تحریم اقتصادی" هستیم. "پول نداریم"، با "امریکا جنگ داریم" و غیره نیز نباید هیچ بردی داشته باشد. اولاً شما سرمایه داران و دولتی ها و امام و امام زاده ها و سپاهی و زندان بانها و آدمکشها، نه تنها تحریم نشده اید و بی پول نیستید و جنگی با کسی ندارید، بلکه همه این ها "نعمتی" شده بر سر سفره و زندگی انگلی تان. دوما شما قبل و بعد از "دعوا با امریکا" نیز چهل سال است جامعه و کارگران را با اسم رهبری، بیت رهبری، دولت، سرمایه دار، ارتش، سپاه و آخوند و خرافاتی چون ملت، میهن، امت، شریعت و بهشت و غیره عملاً حق اولیه آزادیهای انسانی و زندگی اقتصادی کارگر را به گرو گرفته و آشکارا دزدیده اید و "تحریم" کرده اید.

ادامه ←

معنا ندارد، هر چند فکر میکنیم سیاست و گرایش رادیکال و سوسیالیستی که منفعت کل طبقه را نمایندگی میکند بهترین، پیشروترین و متحد کننده ترین راه را در این زمینه نیز جلو طبقه میگذارد، و همواره آنرا اتکا به اراده و مبارزه جمعی طبقاتی خود رجوع میدهد نه فرستادن دنبال مقامات و "کار قانونی" و غیره. با این وجود در کلیت خود امر دستمزد و مبارزه اقتصادی طبقه با خود هم، آگاهی طبقاتی بیشتر و هم اتحاد بیشتر صفوف کارگران را در جدال با بورژوازی به همراه دارد. تردیدی نیست دشمنان ما از خامنه ای جانی تا دولت شیاد روحانی و تا این و آن کارفرما و مضحکه هایی به اسم شورای عالی کار و خانه کارگر و شوراهای اسلامی و انجمن صنفی سر راه ما قرار دارند، و اولویتهای دیگری را میخواهند به ما تحمیل کنند، اما در مقابل ما هم باید اولویت و امر مهم خود را که اکنون مسئله افزایش فوری و حداقل ۶-۵ برابر دستمزد کنونی و رفاه و حداقل از امنیت اقتصادی خودمان به عنوان اکثریت جامعه است باید بتوانیم به آنها تحمیل کنیم و اجازه ندهیم بیش از این به ما کارگران مانند بردگان ارزان کار مزدی نگاه کنند و از قیل درد و رنج ما هر روز در ابعاد میلیاردی دزدی و "اختلاس" کنند و آنرا صرف اوباش آدمکشان و تروریستها و سرکوبگران خود ما در داخل و خارج کشور نمایند و خودمان بی حقوق و گرسنه!

حداقل دستمزد و تشکل مستقل کارگری

مسئله تعیین حداقل دستمزد مستلزم به پیش کشاندن ایجاد تشکلهای مستقل کارگری هم هست. نمیتوان بدون تشکل و نماینده منتخب خود وارد نبرد برای تعیین حداقل دستمزد شد. نهادها و ارگانهای تا کنونی دولت به کارگر ربط ندارند، برای زدن حق کارگر و پیشگیری از ایجاد تشکلهای طبیعی و منتخب کارگر در ایران از طرف دولت و "قانون کار" و قانون اساسی دولت اسلامی و سرمایه داران ایجاد گردیده اند. همین شورای عالی کار که همیشان دولتی، کارفرمایی و "اقتصاد دان مستقل" هستند، و دو نفر دیگرشان هم "کارگر" بر آمده از همین نهادهای دولتی مانند شورای اسلامی و انجمن صنفی و خانه کار هستند و نوچه و خدمت گذار دولت و سرمایه دارانند! سیاست ما در این زمینه بر ضرورت ایجاد تشکلهای مستقل از دولت، برگزاری مجامع عمومی، انتخاب نمایندگان شورایی به عنوان طرف حساب اصلی با دولت و کارفرما در جدال برای تعیین حداقل دستمزد کارگران میباشد. تا زمانی که چنین اتفاقی صورت نگیرد، طبقه کارگر ایران همچنان بطور یکجانبه از طرف دولت و نهادهای دست ساخت شان هر چیزی که منافع دولت و سرمایه داران ایجاد نماید به اسم "حداقل دستمزد" تعیین و تحمیل میکنند. بعداً هم با پاسدار و پلیس و لباس شخصی و آخوند و شورای اسلامی و دیگر اوباش ضد کارگری برای اجرای آن تصمیم ضد انسانی کارگران معترض را سرکوب میکنند و فعالینش را وارد زندانها. این جنایت بزرگ را بیش از این نباید تحمل کرد. مقابله با این روند اولین امر هر رهبر عملی و جدی و سوسیالیست درون طبقه است. رهبرانی که به جای اتکا به راهای قانونی و طومار جمع کردهای بی حاصل دست کل طبقه را در سراسر کشور در این راستا در دست هم قرار میدهند و میخواهند به این شکل ویرانگر ضد کارگری و ضد انسانی پایان بدهند.

ترفندهای جدید برای شکستن مطالبه و اعتراض واحد کارگری

دولت ضد کارگری جمهوری اسلامی مانند سالیان پیش ماها است که پیشاپیش با طرح "افزایش ۲۰ درصدی حقوق و دستمزد" عملاً و

نه شاه نه شیخ!، نه قومی نه مذهبی! مرگ بر جمهوری اسلامی!

گفتگو با سلام زیجی در باره حداقل ...

برود کارگران و فعالین محلی و سراسری را متقاعد کند. رفقا ما یک دشمن مشترک داریم، و آن دشمن مشترک در قالب دولت و کارفرما و شورای عالی کار میخواد دوباره و برای یکسال دیگر ما را ازارن فروشی کنند و نیروی کارمان را به ارزانترین شکل در خدمت یک مشت جانی و سرمایه‌دار بهما تحمیل کنند و نباید ما اجازه تکرار این جنایت را در حق به خود و خانواده و فرزندانمان بدهیم. ما میتوانیم! ما میتوانیم همه شان را به زانو در بیاوریم اگر به قدرت و حقوق و حقانیت خود باور داشته باشیم.

باید درس گرفته باشیم که طومار و بیانیه صادر کردن صرفا پاسخگوی مبارزه امروز طبقه کارگر از جمله در مبارزه اقتصادی آن نیست. تعیین حداقل دستمزد یک پدیده سراسری طبقه است و تنها با یک مبارزه متحد، اعم از اعتصاب و اعتراض و تحصن، میتواند پاسخ بگیرد. مبارزه ای که متکی بر برگزاری مجامع عمومی فوری در همه مراکز کار و انتخاب شوراهای و نمایندگان مستقیم کارگری به عنوان طرف حساب دولت و کارفرما، نمایندگانی که حتی اگر کل طبقه‌ی چهل - پنجاه میلیونی را هم کاملا نمایندگی نکند حداقل رای و حمایت مستقیم چند میلیون کارگر از جمله در مراکز کلیدی صنعتی را داشته باشد. و تنها و تنها به اتکا به چنین روند و مکانیزم و افق و سنت مبارزاتی است میتوان راه تعرض افسارگسیخته دولت و سرمایه‌داران را از کانال نهادهای ضد کارگری مانند شورای عالی کار و خانه کارگر و شوراهای اسلامی را رد کرد و امکان نفس راحت اقتصادی برای کل طبقه در سال آینده فراهم نمود و تغییرات واقعی در تناسب قوای به شدت نابرابر کنونی ایجاد نمود. خلاصه کنم که بیش از هر زمانی راه اتحاد طبقه حول یک مطالبه واحد مرتبط بهم، از جمله افزایش حداقل دستمزد به ۶-۷ میلیون تومان، حق فوری، آزادی تشکل کارگری مستقل از دولت، آزادی فوری فعالین کارگری از زندان و تامین دستمزد برابر برای زنان و مردان کارگر در ازای کار برابر آنها.

حزب ما در این مبارزه در کنار کل طبقه و رهبران پیشرو و سوسیالیست قرار دارد، از همه کارگران و فعالین می‌خواهیم بطور جدی و متحدانه پا به این نبرد مهم و سرنوشت ساز طبقه‌کارگر علیه‌جمهوری اسلامی و طبقه فاسد و استثمارگر سرمایه‌دار در ایران بگذارند.

(متن پیاده شده گفتگوی تصویری (تغییرات جزئی در متن صورت گرفته است) در تاریخ ۱۸ فوریه ۲۰۱۹ در شبکه های اجتماعی پخش شده بود
<https://www.facebook.com/elisar.jan/videos/2173392566305834/>)

اگر پول نیست پس این همه "اختلاس" از کجا می‌آید، این همه نیروی دولتی و مسلح و صدا و سیما و آخوند و موشک هوا کردندها از کجا تامین میشود؟ این همه پولی که در کشورهای همجوار برای حکومتان و سیستم ترور و سرکوب و ترور و "حلال شیعه" تان خرج می کنید از کجا آورده‌اید؟ رئیس بانگ مرکزی همین دیروز اعلام کرد بیش از ده میلیارد دلار سرمایه‌گذاری بی رویه در خارج کرده‌اند، چند روز پیشتر نماینده مجلسشان از سه و نیم میلیارد اختلاس دیگر پرده برداشت، این پولها که با آن میتوان فقر و بیکاری و گرسنگی را در ایران ریشه کن کرد از کجا آمده و چرا هنوز می‌گویند پول نیست؟ پس پول نداریم و تحریم شده‌ایم یک حربه و دروغ بزرگ و حق‌بازی اسلامی و سرمایه‌داری تان است. تنها انسانهای عقب مانده و از دنیا بی خبر میتواند فریب این هذیانگویی های عوام‌فریبانه حکومت چهل سال جنایت و استثمار و مستبد اسلامی بخورد.

سوسیالیسم امروز: در باره همین موضوع چه پیامی دارید؟ فراخوان شما به فعالین سوسیالیست طبقه کارگر چیست؟

سلام زیجی: به مباحث محوری در سوال قبلی پرداختم. پیام و فراخوان اصلی من رو به رهبران عملی و سوسیالیست و دلسوز طبقه‌کارگر این است، که بدون دخالت و نقشه و اقدامات متحد کننده آنها نمیتوان به تحرکات خودبخود اینک گویا کارگران به میدان می آیند و فلان کار را انجام میدهند و غیره هیچ اتکایی کرد. باید سیاست و افق و راه حل روشن و متحد کننده جلو طبقه گذاشت. باید از هر سوی و در همه شهرها و مراکز کارگری دست کارگران را حول این پدیده قابل درک و قابل قبول برای همه، یعنی افزایش دستمزد فوری متحد نمود، این ممکن و ضروری است. در یکسال اخیر، از جمله در فولاد اهواز و هفت تپه ما شاهد مبارزات کارگری بودیم که متأسفانه حتی در آنجا هم رفقای ما تنها ماندن و ما نتوانستیم بطور عملی نه فقط کل طبقه که حتی چند مرکز مهم کارگری را به اعتصاب و اعتراض حمایتی از آنها به میدان بیاوریم. این ضعف بزرگ را نباید در رویداد مبارزه برای افزایش دستمزد که انگیزه و ملزومات متحد کننده آن برای همه بخشهای کارگری فراهم تر و آماده تر است تکرار کنیم. این مهم امر فوری رهبران کارگری است! کسی میتواند رهبر کارگری قلمداد شود که چنین صف و تحرکی را به واقعیت تبدیل کند،

از صفحه ۴، قتل ناموسی یک ...

جهان امروز ویسته ماندن درهای آنها بر جریان اطلاعات راهکارهای علیه قتل‌های ناموسی، اتخاذ سیاست جنایی قاطع و روشن، رفع تعارضات بین قوانین جزایی ایران و اسناد بین المللی مدافع حقوق انسان، راه اندازی برنامه های آگاهی دهی و تحقیق درست در این عرصه میتواند راه کارهای روشن جهت مبارزه با این معضل باشد.

اما در راس همه این عوامل، که خود به وجود آورنده عوامل فوق میباشد، و در دید و بررسی "کارشناسان و دادگستری" پنهان مانده است، حاکمیت یک نظام طبقاتی ظالمانه بر کشور است، که قوانین فرهنگ مرد سالاری، اقتصاد جامعه، فرهنگ ضد زن، آموزش و پرورش و عرف و اخلاق انسانی جامعه را تحت تاثیرات منفی و مخرب خود قرار داده است. این واقعیت نه فقط در شهرها و مناطق مرزی و حاشیه ای که در همه شهرهای بزرگ و صنعتی و در راس کل کشور نیز هر روز قربانی میگردد و جاری و عیان است. در نتیجه تا زمانی که یک نظام سر مایه داری بر قرار است و زن برای آن سیستم از زاویه سود و کالا نگریسته شود و ارزش پیدا کند، و تا زمانی که فرهنگ و قوانین قرون وسطی اسلامی مستقر است، که زن در آن بی حقوق و حتی نصف مرد هم بحساب نمی آید، هیچ راهکاری نمیتواند بطور ریشه ای و قطعی به این نوع جنایت پایان بدهد!

حتما باید در قانون تجدید نظر شود، باید بسیاری از قوانین تبعیض آمیز علیه زنان تغییر پیدا کند، و باید قتل های ناموسی نیز قتل قلمداد شود. حتما ضروری است قتل به دست پدر برادر عمو و شوهر مانند هر قتل دیگری از نظر قانون جزا مثل سایر قتل ها به حساب آید. اما باز هم حتی این اتفاق هم صورت بگیرد باز نیازمند جامعه و دولتی هستیم که همه بنیادهای فکری و جزائی و آموزشی و غیره آن بر اساس حقوق برابر شهروندی باشد نه دین و مرد سالاری و منفعت طبقه سر مایه داران. از اینرو برای پایان دادن به این جنایت و عمل وحشیانه "قتل ناموسی" همه با هم متحدانه جلو باید رفت. همه از آن منجزر شویم، همه علیه دولت و عاملین آن شورش کنیم، همه باید روند رو به گسترش این خشونت علیه زنان را بگیریم. جامعه نباید اجازه دهد که خانواده های این قربانیان تنها بمانند. نباید اجازه داد فرهنگ ناموس پرستی وزن ستیزی بی جواب بماند. نباید در مقابل چنین فجایعی سکوت کنیم. نباید اجازه بدهیم نظام حاکم سر مایه داری و دولت وحشی مذهبی ضد زن و ضد انسان آن، جمهوری اسلامی، بیش از این به عمر جنایتکارانه خود ادامه بدهد.

اخبار و گزارشات مهم کارگری و توده‌ای در هفته‌ای که گذشت!

تهیه و تنظیم: عزیز آجیکند

تحت فشار قرار دادن سه تن از فعالان کارگری و سیاسی توسط وزارت اطلاعات

امیر امیرقلی، فعال سیاسی و روزنامه‌نگار، "اسماعیل بخشی"، فعال کارگری و "سپیده قلیان" فعال مدنی که بیش از یک ماه است در بازداشت هستند، برای "اعترافات اجباری تلویزیونی تحت فشار هستند.

امیر امیرقلی از زندان اوین به اطلاعات اهواز منتقل شده است. هم چنین کانال مستقل کارگران هفت تپه اعلام کرد که وزارت اطلاعات در حال تهیه فیلمی دیگر در ادامه فیلم طراحی سوخته است که در آن اسماعیل بخشی، و سپیده قلیان، را تحت فشار قرار دهد. در همین خصوص در گزارشی دیگر آمده است که از روز شنبه ۲۷ بهمن ماه از ورود احسان یوسفی کارگر معترض گروه ملی فولاد به شرکت ممانعت بعمل آمده است. لازم به ذکر است نامبرده که از بازداشت شدگان اخیر اعتراضات کارگری گروه ملی بود، دوبار توسط پلیس امنیت و اطلاعات سپاه منزلش بازرسی و کامپیوتر شخصی و تلفن همراهش توسط مأموران ضبط گردیده است.

آزادی چهار فعال کارگری در کامیاران

روز پنجشنبه ۲ اسفندماه، چهار تن از فعالان کارگری اهل شهرستان کامیاران که پیشتر توسط نیروهای امنیتی دستگیر و بازداشت شده بودند آزاد شدند. شاهو صادقی، مهرداد صبوری، امید احمدی و آرام محمدی بعد از گذشت سه ماه در بازداشت، آزاد شدند. لازم به یادآوری است که مهرداد صبوری روز ۳۰ اردیبهشت سالجاری همراه با امید محمدی، آرام محمدی، دلنیا صبوری و روژین ابراهیمی به دلیل برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در این شهرستان، به دادگاه احضار و بعد از بازجویی مجموعاً به ۴ سال و ۶ ماه زندان محکوم شدند.

اعتصاب و تجمع صدها کارگر و کسبه در استان هرمزگان

روز چهارشنبه ۱ اسفندماه، صدها تن از مغازه داران بازارچه "کوهک رسالت" در اعتراض به تعطیلی بازارچه از سوی نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی، مغازه های خود را تعطیل و مقابل بنیاد مستضعفان دست به تجمع زدند.

اعمال فشار بر فعالان و مدافعان حقوق بشر از سوی جمهوری اسلامی

روز پنجشنبه ۲ اسفندماه، سازمان عفو بین الملل با انتشار گزارشی درباره وضعیت سازمان‌های مردم‌نهاد در سراسر جهان، جمهوری اسلامی را متهم کرد که با وضع قوانین و مقرراتی، عملاً این سازمان‌ها را سرکوب و فعالیت آنها را جرم‌انگاری کرده است. این سازمان هم چنین به دیگر کشورها از جمله به پاکستان، مصر، بلاروس و عربستان سعودی اشاره کرده و موضوع استفاده از قوانین برای سرکوب نهادهای مدنی و سازمان‌های مردم‌نهاد را «مشکلی جهانی» خوانده است.

اخبار و گزارشات این هفته را با تجمع در مقابل دادگستری شوش، در اعتراض به ادامه بازداشت اسماعیل بخشی، نماینده کارگران و عضو سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه آغاز میکنیم.

صبح روز دوشنبه ۲۹ آبان ماه، مادر اسماعیل بخشی همراه جمعی از دوستان و کارگران هفت تپه برای مشخص شدن وضعیت اسماعیل بخشی در مقابل دادگستری شوش دست به تجمع زدند. تجمع کنندگان با در دست داشتن دست نوشت هایی مبنی بر آزادی اسماعیل بخشی، به ادامه بازداشت و بی خبری از وضعیت اسماعیل بخشی دست به اعتراض زدند. همزمان خانواده اسماعیل بخشی و سپیده قلیان از سوی اداره اطلاعات شوش احضار شده‌اند. اداره اطلاعات به خانواده این دو زندانی گفته که آنها درباره شکنجه دروغ گفته‌اند و از خانواده خواسته شده تا رسانه‌ها را ساکت کنند. لازم به ذکر است که این دو زندانی برای اعتراف اجباری تلویزیونی تحت فشار هستند.

کارگران معترض آبادان راهی خیابان ها شدند

روز دوشنبه بیست و نهم بهمن ماه، جمعی از کارکنان سازمان آتش نشانی شهرداری آبادان در اعتراض به عدم پرداخت چندماهه حقوق دست به تجمع مقابل فرمانداری، شهرداری و دفتر امام جمعه این شهر زدند. چند نفر از آتش‌نشانان تجمع کننده به نمایندگی از ۱۲۵ نفر از همکارانشان به خبرنگاران گفتند: آتش‌نشانان ایستگاه های پنجگانه آتش نشانی آبادان از مهرماه حقوق و دیگر مطالبات خود را دریافت نکرده‌اند. آنان افزودند: کار سخت و پرخطر آتش‌نشانی، مشکلات بسیار دارد و تاخیر در پرداخت حقوق و مطالباتشان باعث شده تا آتش‌نشانان دلسرد شوند.

تجمع اعتراضی کارکنان مرکز بهداشت آبادان

۲۰۰ نفر از کارکنان مرکز بهداشت آبادان روز دوشنبه بیست و نهم بهمن ماه نسبت به کاهش ۳۰ درصدی پایه حقوق مقابل دانشکده علوم پزشکی آبادان، تجمع اعتراضی بر پا کردند. به گفته تجمع کنندگان ۷ ماه است که ۳۰ درصد از پایه حقوقشان کسر شده و مدیران قصد ندارد این کسری را پرداخت کنند.

اعتصاب کارگران نیروگاه سیکل ترکیبی کاشان

روز سه شنبه ۳۰ بهمن ماه، شماری از کارگران نیروگاه سیکل ترکیبی دست به تجمع زدند. شماری از کارگران نیروگاه سیکل ترکیبی در کاشان، در اعتراض به پرداخت نشدن بیش از ۶ ماه حقوق عقب افتاده شان، دست از کار کشیده و اعتصاب کردند.

تجمع کارگران کارخانه تولید لبنیات شهرک صنعتی آق قلا

روز سه شنبه سی بهمن ماه، کارگران کارخانه تولید لبنیات واقع در شهرک صنعتی آق قلا استان گلستان در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات مقابل استانداری تجمع کردند. کارگران تجمع کننده که تعدادشان به بیش از ۱۱۰ نفر میشد، گفته‌اند: شرکت از حدود ۱۹ ماه پیش تا کنون حقوقی دریافت نکرده‌اند و حدود ۲ و نیم میلیارد تومان از شرکت طلبکارند.

ادامه تجمعات اعتراضی کارگران بازنشسته مجتمع نیشکر هفت تپه نسبت به عدم پرداخت مطالبات

روز سه شنبه سی بهمن برای باری دیگر، حدود ۲۰۰ نفر از کارگران بازنشسته مجتمع نیشکر هفت تپه در اعتراض به عدم پرداخت مطالباتشان، با تجمع در مقابل ساختمان مدیریت این شرکت خواستار پرداخت سنوات سابقه کاری سال های ۹۵ و ۹۶ شدند.

بیانیه مشترک سندیکاها و تشکل‌های مستقل کارگری و بازنشستگان، در مورد تعیین دستمزد سال ۱۳۹۸ ضرورت حیاتی مبارزه متحدانه

برای مزدی معادل سطح متوسط هزینه خانوار در سال ۱۳۹۸

گرانی روز افزون و فلج کننده، بیکاری گسترده و درآمدی ناچیز که برای زندگی حداقلی هم کافی نیست اکثریت عظیم جامعه را به زیر خط فقر سوق داده است. افزون بر این، کارفرمایان خصوصی و دولتی بی پروا از پرداخت مزد کارگران سرپیچی می‌کنند و صدها هزار کارگر ماه‌هاست که همان مزدهای ناچیزشان را نیز دریافت نکرده‌اند. تجربه کارگران از زمان تشکیل به اصطلاح «شورای عالی کار» تاکنون نشان داده است که این شورا و کمیته مزد وابسته به آن وظیفه خود را تأمین رضایت کارفرمایان و دولت سرمایه‌داری حامی آنها می‌دانند و در نتیجه تصمیم و اراده دولت و کارفرماها به کارگران تحمیل می‌شود. اینان هیچ گرهی از مشکلات طبقه کارگر نمی‌کشایند و هیچ نانی به سفره کارگران نمی‌آورند. مزد اکثریت قریب به اتفاق کارگران به مراتب از خط فقر پایین‌تر است. افزایش حداقل مزد کارگران به بالاتر از خط فقر و به مزدی درخور یک زندگی عادی و متوسط، فقط و فقط با همت و مبارزه خستگی ناپذیر خود کارگران و سندیکاها و تشکل‌های مستقل کارگری میسر می‌شود. به همین دلیل از نظر ما مرجعی که صلاحیت تعیین مزد برای کارگران را دارد خود کارگران و نمایندگان منتخب آنان است. حداقل چیزی که می‌توان گفت این است که نمایندگان مستقل کارگران که یک طرف اصلی موضوع مزد هستند باید بتوانند خواست کارگران را بیان کنند و اراده آنان را در مقابل کارفرمایان و در سطح جامعه اعلام نمایند و برای اجرای آن تلاش ورزند. اما همه می‌دانند که در ایران سندیکاها و تشکل‌های مستقل کارگری از بحث و مذاکره مزد منع می‌شوند، همان گونه که از دیگر موضوعات و فعالیت‌های کارگری منع شده‌اند.

سرمایه‌داران برای پایین نگه داشتن دستمزد همه چیز را زیر پا می‌نهند و از همه اهرم‌های قدرت برای حفظ منافع خود استفاده می‌کنند. کارگران در قدرت جایی ندارند و از این رو تنها راه کارگران اتحاد و همبستگی با هم طبقه‌های خود و مبارزه متحدانه برای دستیابی به حقوق و منافع مشترکشان است.

از نظر ما در زمینه حداقل دستمزد و سطح مزدها به طور کلی باید خواستار سطح مزدی باشیم که دست کم رفاهی در سطح متوسط کشور برای کارگران تأمین کند؛ یعنی طبیعی و به حق است که کارگران دست کم مزدی معادل میانگین هزینه خانواری معمولی (مثلاً ۴ نفره) با سطح متوسط زندگی برای سال ۱۳۹۸ طلب کنند. افزایش مزد، برخلاف ادعای کارفرمایان و مقامات دولتی و برخلاف ادعای اقتصاددانان مدافع سرمایه داری، هیچ نقشی در تورم ندارد. تورم در ایران دلایل اقتصادی و سیاسی خاص خود را دارد که هر کسی با اندکی واقع‌بینی و دلسوزی برای منافع کارگران، از آن آگاه است.

شورای عالی کار در اقدامی فریبنده به تبعیت از نوبخت رئیس سازمان برنامه و بودجه، زمه افزایش ۲۰ درصدی مزدهای اسمی را برای سال ۱۳۹۸ به راه انداخته است که با این افزایش، حداقل مزد در این سال به حدود یک میلیون و ۳۴۰ هزار تومان خواهد رسید. اما این سطح مزد هیچ مرهمی بر زخم خانوار کارگری ایران نخواهد گذاشت. طی چهل سال گذشته همواره مزد کارگران حدود یک پنجم مبلغ لازم برای تأمین هزینه متوسط زندگی یک خانوار معمولی شهری بوده است. با افزایش حداقل مزد به میزان ۲۰ درصد در همچنان بر همان پاشنه خواهد چرخید و فقر همچنان زندگی کارگران و زحمتکشان را به کام مرگ و تباهی خواهد کشاند.

در اواخر سال ۱۳۹۶ تعدادی از تشکل‌های مستقل کارگری با توجه به هزینه متوسط خانوار در سطح کشور و سطح تورم موجود و نرخ تورم مورد انتظار برای سال ۱۳۹۷، مبلغ حداقل مزد را پنج میلیون تومان اعلام کردند. واقعیت نشان داد که در تعیین این مبلغ هیچ گونه اغراقی صورت نگرفته بود. حتی آمارهای رسمی مؤید درستی این واقعیت‌اند: بر اساس آمار بانک مرکزی در زمینه بررسی بودجه خانوار شهری برای سال ۱۳۹۶، هزینه متوسط یک خانوار شهری در سال ۱۳۹۶ حدود ۴۲ میلیون تومان در سال و با ماهانه ۳/۵ میلیون تومان (سه و نیم میلیون تومان) برآورد شده است. این هزینه برای خانواری است که تعداد متوسط اعضای آن برابر با ۳/۲ نفر (سه و بیست و هشت صدم) باشد. پس هزینه متوسط یک خانوار ۴ نفره در سال ۱۳۹۶ تقریباً معادل ۴/۲۷ میلیون تومان (چهار میلیون و دویست و هفتاد هزار تومان) در ماه بوده است. صندوق بین المللی پول نرخ تورم در ایران را برای سال ۹۷ حدود ۳۰ درصد و برای سال آینده حدود ۳۴ درصد برآورد کرده است (که البته تخمینی حداقلی است). برای محاسبه هزینه متوسط یک خانوار ۴ نفره در سال ۱۳۹۷ باید ۳۰٪ به چهار میلیون و دویست و هفتاد هزار تومان هزینه سال ۱۳۹۶ افزود که در نتیجه هزینه متوسط یک خانوار چهار نفره در سال ۱۳۹۷ به رقمی در حدود ۵٫۵ میلیون تومان در ماه می‌رسد. بر همین اساس با توجه به اینکه نرخ تورم در سال آینده طبق برآورد صندوق بین المللی پول به بیش از ۳۴ درصد می‌رسد، برای محاسبه میانگین هزینه زندگی یک خانوار ۴ نفره در سال ۱۳۹۸ باید ۳۴٪ به مبلغ ۵٫۵ میلیون تومان در ماه افزود که بیش از ۷ میلیون تومان در ماه می‌شود. بنابراین خواست حداقل دستمزد به مبلغ ۷ میلیون تومان در ماه برای سال ۱۳۹۸ خواستی منطقی و بدور از هر گونه اغراق است.

ما از همه کارگران و فعالان کارگری و همه سازمان‌های مدافع حقوق کارگران می‌خواهیم تا از حداقل دستمزد به میزان ۷ میلیون تومان در ماه برای سال ۱۳۹۸ پشتیبانی کنند و با روشنگری و کار توضیحی برای مردم حقانیت این خواست را به پیش برند. طرح این خواست و مبارزه برای پیشبرد آن به روش‌های مختلف از نظر اقتصادی و معیشتی و مقابله با فقر سیاه تحمیل شده بر کارگران حائز اهمیت بسیار است. برای کارگران در مقابل شرایط خوارکننده موجود، تلاشی مصممانه برای دستیابی به حقوق خود به لحاظ اجتماعی و انسانی نیز دارای ضرورت و اهمیت درجه اول است.

۱ اسفند ۱۳۹۷

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه
سندیکای کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه
کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری
گروه اتحاد بازنشستگان

نشریه شنبه‌ها

منتشر میشود

روزهای شنبه هر هفته
نشریه "سوسیالیسم
امروز" منتشر میشود.
آخرین زمان برای ارسال
مطالب برای نشریه
روزهای پنجشنبه هر هفته
است.

موازین انتشار

مقالات در نشریه

سوسیالیسم امروز:

- سردبیر در انتشار، رد و
ویرایش مقالات آزاد است!
- مقالاتی در این نشریه منتشر
میشوند که تنها برای این
نشریه فرستاده شده باشد.
- مسئولیت مقالات با
نویسندگان آن است.

حداکثر حجم مطلب منتشره در
نشریه دو صفحه آ ۴ با فونت
۱۲ میباشد.

مقالات و گزارشات خود را لطفاً
به این آدرس ایمیل بفرستید:

S_zijji@yahoo.se

به ما کمک مالی کنید

از طریق این شماره حساب
کمک های مالی خود را برای
ما بفرستید.

SWEDEN
SEB BANK
50550056411

هر میزان از کمک مالی شما
انسانهای مبارز و دلسوز
مستقیماً به پیشرفت ما در
جهت گسترش مبارزه خود
برای آزادی و برابری و تداوم
مبارزه همه جانبه تر خود به
منظور سرنگونی جمهوری
جنایتکار اسلامی کمک فوری
خواهد کرد.

اخراج و بیکار سازی موقوف!